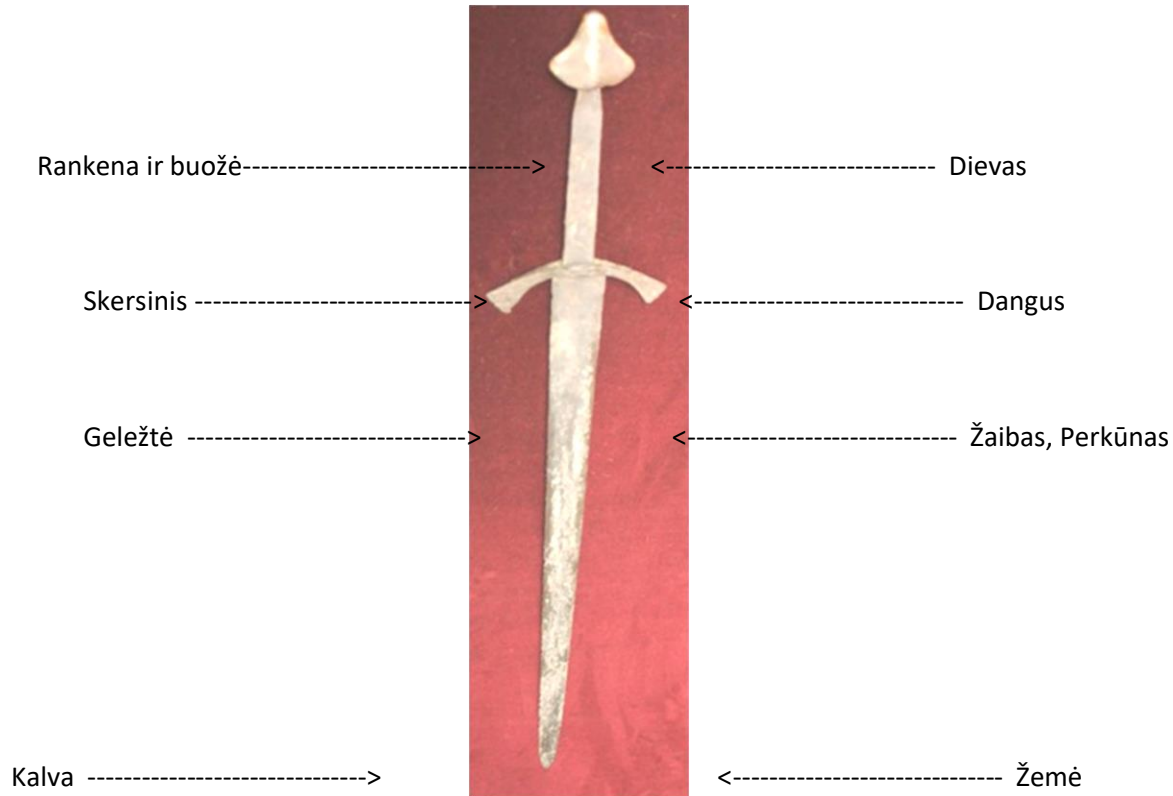

Kalavijas ant kalvos. Simbolio esmė.

Iš kalvos išskylantis kalavijas tai tas pats „Pasaulio medis“, jungiantis Žemę ir Dangų. Kalva – Žemė, kalavijo skersinis su nulenktais kraštais žemyn – Dangaus skliautas, rankena ir buožė – virš dangaus esantis Dievas. Tokią pat prasmę perteikia verpsčių ir stogastulpių vertikali sandara, beje, ir krikščioniškas kryžius (jo kryžma – taip pat reiškia Dangaus skliautą, o nukryžiuotasis ant jo – Dievą).

Vertikalus kalavijas simbolizuoja Dangaus ir žemės jungtį, kurią perteikia Dangiškoji šviesa sminganti Perkūno žaibu (šviesi, švitri geležtė) žemyn.

Bendriausia prasme kalavijas simbolizuoja Gėrio Pergalę prieš Blogį. Tai šviesos jėgų gynėjo ginklas prieš grėsmingas tamsos jėgas. Baltų pasaulėžiūroje jis atitinka žaibą, suvokiamą kaip Dieviškosios šviesos nešėjo Perkūno ginklą, kuriuo mušamos ir vejamos blogio ir tamsos jėgos. Tuo būdu jis įkūnija ir įkvepia karį – Tėvynės gynėją, ne tik kaip ginklas, bet ir kaip dieviškos galios saitas, užtikrinantis Dievo pagalbą mūšyje už gėrį.

Jonas Vaiškūnas